

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2022-2023

---

28 NOVEMBRE 2022

Proposition de résolution relative à la lutte contre les violences sexuelles commises à l'aide de drogues du viol et d'autres substances inhibitrices

---

**TEXTE ADOPTÉ
PAR LE COMITÉ D'AVIS
POUR L'ÉGALITÉ DES CHANCES
ENTRE LES FEMMES ET LES HOMMES**

Voir:
Documents du Sénat:
7-299 – 2021/2022:
N° 1: Proposition de résolution.

7-299 – 2022/2023:
N° 2: Amendements.
N° 3: Rapport.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2022-2023

---

28 NOVEMBER 2022

Voorstel van resolutie over de bestrijding van seksueel geweld gepleegd met verkrachtingsdrugs en andere weerloos makende stoffen

---

**TEKST AANGENOMEN
DOOR HET ADVIESCOMITÉ
VOOR GELIJKE KANSSEN
VOOR VROUWEN EN MANNEN**

Zie:
Documenten van de Senaat:
7-299 – 2021/2022:
Nr. 1: Voorstel van resolutie.

7-299 – 2022/2023:
Nr. 2: Amendementen.
Nr. 3: Verslag.

Le Sénat,

A. vu les articles 10 et 11 de la Constitution qui garantissent l'égalité entre les hommes et les femmes;

B. vu la loi du 22 mai 2014 tendant à lutter contre le sexisme dans l'espace public, et modifiant la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes;

C. vu la réforme du droit pénal sexuel entrée en vigueur en juin 2022 impliquant que les crimes sexuels sont désormais considérés comme des crimes et délits contre les personnes (sous le titre VIII du Code pénal), faisant apparaître la notion de consentement, disparaître la notion d'attentat à la pudeur tandis que les notions de viol et voyeurisme ont été élargies, et considérant l'administration de substances inhibitrices comme circonstance aggravante, surtout si elle est commise à l'insu des victimes;

D. vu le Plan d'action national de lutte contre toutes les formes de violence basée sur le genre 2021-2025, qui vise à mettre en œuvre une politique cohérente conjointe entre le gouvernement fédéral, les Communautés et les Régions, axée à la fois sur la prévention et la répression, et qui accorde aussi depuis 2013 une attention particulière à la violence sexuelle;

E. vu le Plan d'action flamand de lutte contre les violences sexuelles 2020-2024 qui, par le biais d'une approche transversale, mise sur la prévention, le soutien aux victimes, l'accompagnement des auteurs ainsi que sur le renforcement de l'expertise des intervenants professionnels et des secteurs impliqués dans la lutte contre les violences sexuelles;

F. vu le Plan bruxellois de lutte contre les violences faites aux femmes 2020-2024;

G. vu le Plan intra-francophone de lutte contre les violences faites aux femmes 2020-2024;

H. vu le Plan «droits des femmes» 2020-2024 de la Communauté française;

I. vu le Plan national de sécurité 2021-2024, qui accorde une attention particulière aux violences sexuelles et intrafamiliales;

J. vu l'attention spécifique que le Sénat et le comité d'avis pour l'Égalité des chances entre les femmes et les hommes accordent aux violences faites aux femmes, notamment par l'approbation d'une résolution concernant

De Senaat,

A. gelet op de artikelen 10 en 11 van de Grondwet die de gelijkheid van mannen en vrouwen waarborgen;

B. gelet op de wet van 22 mei 2014 ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot aanpassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie tussen vrouwen en mannen;

C. gelet op de hervorming van het seksueel strafrecht die in juni 2022 in werking is getreden en die bepaalt dat seksuele misdaden voortaan beschouwd worden als misdaden en wanbedrijven tegen personen (onder titel VIII van het Strafwetboek), die het begrip toestemming invoert, het begrip aanranding van de eerbaarheid schrapt, de begrippen verkrachting en voyeurisme uitbreidt, en het toedienen van verdovende stoffen, vooral zonder medeweten van het slachtoffer, als een verzwarende omstandigheid beschouwt;

D. gelet op het Nationaal Actieplan 2021-2025 ter bestrijding van alle vormen van gendergerelateerd geweld dat een coherent beleid wil realiseren met de federale regering, de Gemeenschappen en Gewesten, met aandacht voor zowel preventie en repressie, en dat sinds 2013 ook aandacht schenkt aan seksueel geweld;

E. gelet op het Vlaams Actieplan ter bestrijding van seksueel geweld 2020-2024 dat via een beleidsdomeinoverschrijdende aanpak inzet op preventie, ondersteuning van slachtoffers, daderbegeleiding, en het versterken van de kwaliteiten van professionals en betrokken sectoren in de strijd tegen seksueel geweld;

F. gelet op het Brussels Plan ter bestrijding van geweld tegen vrouwen 2020-2024;

G. gelet op het Intra-Franstalig Plan ter bestrijding van geweld tegen vrouwen 2020-2024;

H. gelet op het Vrouwenrechtenplan 2020-2024 van de Franse Gemeenschap;

I. gelet op het Nationaal Veiligheidsplan 2021-2024, waar bijzondere aandacht wordt geschonken aan seksueel en intrafamiliaal geweld;

J. gelet op de specifieke aandacht die de Senaat en het adviescomité Gelijke Kansen voor vrouwen en mannen van de Senaat hechten aan geweld op vrouwen, door onder meer het goedkeuren van een resolutie

la violence entre partenaires (doc. Sénat, n° 7-123/3) et, récemment, de la proposition de recommandations sur l'impact de la crise de la Covid-19 sur les femmes (doc. Sénat, n° 7-197/1);

K. vu la circulaire commune du ministre de la Justice, du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur et du Collège des procureurs généraux relative à la recherche de liens potentiels entre des faits ayant une motivation sexuelle et/ou violente (COL 4/2020);

L. vu les articles 8 et 10 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE), qui prévoient que pour toutes ses actions, l'Union doit chercher à éliminer les inégalités et à promouvoir l'égalité entre les hommes et les femmes;

M. vu la Convention du Conseil de l'Europe du 11 mai 2011 sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique, communément appelée «Convention d'Istanbul», qui entend faire de la prévention une de ses priorités;

N. vu l'accord de gouvernement fédéral qui prévoit que «La lutte contre la violence de genre sera une priorité. La Convention d'Istanbul sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique servira de ligne directrice à cet égard»;

O. considérant la mise sur pied d'une Conférence interministérielle «Droits des femmes» à l'initiative des ministres en charge de l'égalité entre les femmes et les hommes et qui a pour objectif de mettre en place une coordination nationale pour lutter contre les violences faites aux femmes;

P. vu la Convention européenne des droits de l'homme (CEDH) du 4 novembre 1950 et la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme en la matière;

Q. vu l'article 21 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne du 7 décembre 2000;

R. vu la Stratégie en faveur de l'égalité hommes-femmes 2020-2025 de la Commission européenne, dont l'un des principaux objectifs est la lutte contre la violence liée au genre;

S. vu la recommandation 1777 de l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe (2007) sur les agressions sexuelles liées aux «drogues du viol»;

over partnergeweld (doc. Senaat, nr. 7-123/3) en recent het voorstel van aanbevelingen over de impact van de Covid-19-crisis op vrouwen (doc. Senaat, nr. 7-197/1);

K. gelet op de gemeenschappelijke omzendbrief van de minister van Justitie, de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en het College van procureurs-generaal inzake het opsporen van potentiële verbanden tussen feiten met seksueel en/of gewelddadig motief (COL 4/2020);

L. gelet op de artikelen 8 en 10 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), waarbij de Unie er bij elk optreden naar moet streven om de ongelijkheden tussen vrouwen en mannen op te heffen en de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen;

M. gelet op het Verdrag van de Raad van Europa van 11 mei 2011 inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, beter gekend als het «Verdrag van Istanbul», dat van preventie één van zijn prioriteiten wil maken;

N. gelet op het federaal regeerakkoord, dat bepaalt dat de regering een prioriteit maakt van «de strijd tegen gendergerelateerd geweld. De Conventie van Istanbul inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld dient daarbij als leidraad»;

O. gelet op de oprichting van een Interministeriële Conferentie «Vrouwenrechten» op initiatief van de ministers belast met de gelijkheid van vrouwen en mannen, die tot doel heeft de bestrijding van geweld tegen vrouwen nationaal te coördineren;

P. gelet op het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) van 4 november 1950 en de rechtspraak ter zake van het Europees Hof voor de rechten van de mens;

Q. gelet op artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000;

R. gelet op de Strategie Gendergelijkheid 2020-2025 van de Europese Commissie, met als één van de hoofd-doeleinden het bestrijden van gendergerelateerd geweld;

S. gelet op aanbeveling 1777 van de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa (2007) over seksueel geweld gelinkt aan «verkrachtingsdrugs»;

T. vu la résolution du Parlement européen du 16 septembre 2021 contenant des recommandations à la Commission sur l'identification de la violence fondée sur le genre comme un nouveau domaine de criminalité énuméré à l'article 83, paragraphe 1er, du TFUE, qui souligne notamment la nécessité, concernant la violence sexuelle, d'améliorer la collecte de données au niveau de l'intervention des services répressifs ainsi que la faible propension des victimes de violences sexuelles à déclarer les faits;

U. vu le rapport d'évaluation du Groupe d'experts sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (GREVIO) relatif à la Belgique concernant les mesures d'ordre législatif et autres donnant effet aux dispositions de la Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (Convention d'Istanbul), qui a identifié plusieurs domaines dans lesquels notre pays doit mener des actions supplémentaires, notamment en vue de développer une approche adéquate de la violence sur les plans pénal et judiciaire;

V. vu la Déclaration universelle des droits de l'homme du 10 décembre 1948;

W. vu la Déclaration et le Programme d'action de Pékin invitant les pays participants à prévenir et éliminer toutes les formes de violence envers les femmes et les filles;

X. vu la Convention des Nations unies sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes (CEDEF, 1979);

Y. vu la Déclaration de l'Assemblée générale des Nations unies sur l'élimination de la violence à l'égard des femmes (1993) par laquelle les États membres se sont engagés à prendre leurs responsabilités en vue d'éliminer la violence à l'égard des femmes;

Z. vu l'objectif n° 5 des Objectifs de développement durable des Nations unies, à savoir réaliser l'égalité des sexes et autonomiser toutes les femmes et les filles;

AA. considérant qu'en Europe, une femme sur trois de plus de quinze ans est confrontée à de la violence physique ou sexuelle et qu'une sur deux est victime d'intimidation sexuelle;

BB. considérant que la violence sexuelle constitue une violation des droits humains et est l'un des obstacles

T. gelet op de resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende het aanmerken van gendergerelateerd geweld als een nieuwe vorm van criminaliteit als bedoeld in artikel 83, lid 1, VWEU, waarin onder meer wordt gewezen op de nood aan een betere gegevensverzameling met betrekking tot seksueel geweld op het niveau van tussenkomst van wetshandhavingsinstanties, en waarin wordt gewezen op de zeer lage aangiftebereidheid bij slachtoffers van seksueel geweld;

U. gelet op het evaluatieverslag van GREVIO (*Groupe d'experts sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique*) voor België betreffende wetgevende en andere maatregelen tot uitvoering van de bepalingen van de Conventie van de Raad van Europa inzake de preventie en de bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Istanbul-Conventie), en waarin voor ons land verschillende domeinen werden geïdentificeerd waarbinnen bijkomende acties nodig zijn zoals acties op het vlak van een adequate strafrechtelijke en gerechtelijke aanpak van geweld;

V. gelet op de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 10 december 1948;

W. gelet op de Verklaring en het Actieprogramma van Peking waarin de deelnemende landen worden uitgenodigd om alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes te voorkomen en te bannen;

X. gelet op het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW, 1979) van de Verenigde Naties;

Y. gelet op de Verklaring van de Algemene vergadering van de Verenigde Naties inzake de uitbanning van het geweld tegen vrouwen (1993), waarbij de lidstaten een verbintenis aangingen om hun verantwoordelijkheid te nemen om een einde te maken aan het geweld tegen vrouwen;

Z. gelet op doelstelling nr. 5 van de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen van de Verenigde Naties, namelijk het bereiken van gendergelijkheid en de empowerment van alle vrouwen en meisjes;

AA. gelet op het feit dat één vrouw op drie ouder dan vijftien jaar in Europa te maken krijgt met fysiek of seksueel geweld, en dat één op twee te maken krijgt met seksuele intimidatie;

BB. gelet op het feit dat seksueel geweld een mensenrechtenschending is, en één van de grootste obstakels

majeurs à la réalisation de l'égalité de genre;

CC. vu les récents témoignages relatifs à des viols ou agressions commis dans des bars bruxellois, gantois et liégeois facilités par l'administration de drogues dites «du viol»;

DD. considérant que selon l'Observatoire européen des drogues et des toxicomanies, le nombre d'incidents de viols ou d'agressions avec usage de drogues du viol est en augmentation à l'échelle mondiale;

EE. considérant que le phénomène de la violence sexuelle facilitée par le recours aux drogues du viol est un acte de violence extrêmement difficile à mettre en lumière en raison de la nature de la violence, les victimes étant rendues inconscientes ou souffrant d'amnésie;

FF. considérant que les drogues administrées à l'insu de la victime dans le but de faciliter des actes sexuels non consentis sont généralement de l'acide gamma-hydroxybutyrique (GHB), du flunitrazépam (Rohypnol) ou de la kétamine, substances (quasi) totalement inodores, insipides ou incolores;

GG. compte tenu de l'existence de pratiques similaires, comme l'injection par piqûre de substances inhibitrices à l'insu de la victime dans le but de faciliter des comportements inappropriés;

HH. considérant que les substances utilisées comme «drogues du viol» ne restent pas longtemps détectables dans les échantillons de sang ou d'urine de la victime (pour le GHB, il s'agit de six à huit heures dans le sang et de dix à dix-huit heures dans l'urine);

II. compte tenu des risques élevés que font courir ces «drogues du viol» lorsqu'elles sont combinées à de l'alcool et considérant qu'elles peuvent avoir pour conséquence extrême le coma ou la mort;

JJ. considérant que le recours à des drogues en vue de faciliter le viol ou une agression se fait dans l'espace public (des bars) mais aussi dans la sphère privée ou dans un cadre professionnel;

KK. considérant que les violences sexuelles s'observent plus fréquemment dans les grandes villes, le week-end et la nuit;

LL. considérant que les étudiant(e)s constituent un groupe particulièrement vulnérable en ce qui concerne

in het bereiken van gendergelijkheid;

CC. gelet op de recente getuigenissen over verkrachtingen of aanrandingen in Brusselse, Gentse en Luikse bars die mogelijk worden gemaakt door de toediening van zogenaamde «verkrachtingsdrugs»;

DD. overwegende dat volgens het Europees Monitoringcentrum voor drugs en drugsverslaving het aantal incidenten van verkrachting of aanranding door middel van het gebruik van verkrachtingsdrugs wereldwijd toeneemt;

EE. gelet op het feit dat het fenomeen van seksueel geweld gefaciliteerd door verkrachtingsdrugs een extreem moeilijk te belichten gewelddaad is door de aard van de geweldpleging, waarbij slachtoffers bewusteloos worden gemaakt of worstelen met geheugenverlies;

FF. gelet op het feit dat de drugs die zonder medeweten van het slachtoffer worden toegediend om seksuele handelingen zonder toestemming te faciliteren veelal gamma-hydroxybutyraat (GHB), flunitrazepam (Rohypnol) of ketamine zijn, die nauwelijks tot geen geur-, smaak- of kleurstoffen bevatten;

GG. rekening houdend met gelijkaardige praktijken zoals *needle spiking*, waarbij weerloos makende stoffen via een injectienaald worden ingespoten zonder medeweten van het slachtoffer, om grensoverschrijdend gedrag te faciliteren;

HH. gelet op het feit dat de medicatie gebruikt als «verkrachtingsdrugs» niet lang op te sporen valt in bloed- of urinestalen van het slachtoffer (voor GHB betreft het zes à acht uur in het bloed en tien à achttien uur in de urine);

II. rekening houdend met het grote gevaar dat deze «verkrachtingsdrugs» inhouden in combinatie met alcohol, met coma of de dood als extreem gevolg;

JJ. gelet op het feit dat het gebruik van drugs om verkrachting of aanranding te faciliteren plaatsvindt in de publieke ruimte (bars) maar evengoed in de private sfeer of binnen een professionele context;

KK. rekening houdend met het feit dat seksueel geweld vaker voorkomt in grootstedelijke gebieden, in het weekend en gedurende de nacht;

LL. gelet op het feit dat vooral studenten een specifiek kwetsbare groep vormen voor het meemaken van

les violences sexuelles, 11 % des femmes et 1 % des hommes étant victimes d'un viol au cours de leurs études;

MM. vu le manque de données chiffrées relatives au nombre de cas de viol ou d'agressions facilités par les «drogues du viol», constaté dans notre pays, mais aussi en Europe et dans le reste du monde;

NN. considérant que la police et la justice utilisent des systèmes d'enregistrement et des statistiques différents, ce qui complique l'approche quantitative de la prévalence des signalements de violences sexuelles et du suivi judiciaire qui leur est donné;

OO. considérant que 90 % des victimes de violences sexuelles ne déclarent pas les faits à la police et que l'on peut considérer que ce nombre spécifique est encore plus élevé pour les violences sexuelles facilitées par l'administration de substances inhibitrices étant donné l'effet que produisent ces substances sur la victime, dont des amnésies;

PP. considérant que, selon les estimations, 10 % seulement de tous les signalements de violences sexuelles aboutissent à une condamnation, ce qui incite encore moins les victimes à dénoncer les faits;

QQ. compte tenu du phénomène de culpabilisation de la victime (*victim blaming*) qui consiste à imputer (en partie) l'acte de violence subi par la victime aux comportements ou agissements de celle-ci, ce qui est d'autant plus le cas dans un contexte de consommation volontaire d'alcool;

RR. vu le grand risque qu'un même auteur administrant des «drogues du viol» fasse plusieurs victimes;

SS. considérant que les inspecteurs de police qui recueillent le signalement de la victime ne sont pas toujours formés à traiter les cas spécifiques de violences liées au genre et en particulier les violences sexuelles facilitées par l'usage de drogues du viol, ce qui peut entraver à la fois le signalement et la collecte de preuves;

TT. considérant que 23 % des femmes victimes de violences sexuelles commises par une autre personne que leur partenaire développent une dépression, 37 % de l'anxiété et 19 % des crises de panique;

UU. considérant que la prévention de la violence à l'égard des femmes doit aller de pair avec la lutte contre le sexisme et les stéréotypes sexistes;

seksueel geweld, waarbij 11 % vrouwen en 1 % mannen tijdens hun studententijd verkracht wordt;

MM. gelet op het gebrek aan cijfermateriaal in eigen land, maar ook in Europa en de rest van de wereld, over het voorkomen van verkrachting of aanranding gefaciliteerd door «verkrachtingsdrugs»;

NN. gelet op het feit dat politie en justitie verschillende registratiesystemen en statistieken hanteren, wat kwantitatief inzicht in de prevalentie en gerechtelijke opvolging van de meldingen van seksueel geweld bemoeilijkt;

OO. rekening houdend met het feit dat 90 % van de slachtoffers van seksueel geweld geen aangifte doet bij de politie, waarbij ervan mag uitgegaan worden dat dit specifieke cijfer voor seksueel geweld door toediening van weerloos makende stoffen nog hoger zal liggen door het effect van de medicatie op het slachtoffer, met geheugenverlies en *black-outs* tot gevolg;

PP. gelet op het feit dat naar schatting slechts 10 % van alle aangiftes van seksueel geweld uitmonden in een veroordeling, wat slachtoffers nog minder aanspoort om aangifte te doen;

QQ. rekening houdend met het fenomeen van *victim blaming*, waarbij de geweldsdaad die het slachtoffer overkomen is (gedeeltelijk) toegeschreven wordt aan de eigen gedragingen en handelingen, iets wat nog versterkt wordt in een context waar vaak vrijwillig alcohol genuttigd werd;

RR. gelet op de grote kans dat éénzelfde dader meerdere slachtoffers maakt door de toediening van «verkrachtingsdrugs»;

SS. gelet op het feit dat de aanwezige politie-inspecteurs op het moment van aangifte niet altijd opgeleid zijn om met de specificiteit van gendergerelateerd geweld, en meer bepaald met seksueel geweld gefaciliteerd door verkrachtingsdrugs, om te gaan, wat zowel de aangifte als de bewijsvergaring kan bemoeilijken;

TT. gelet op het feit dat 23 % van de vrouwen die te maken krijgt met seksueel geweld door een niet-partner een depressie ontwikkelt, 37 % een angststoornis en 19 % te maken krijgt met paniekaanvallen;

UU. overwegende dat het voorkomen van geweld tegen vrouwen gepaard moet gaan met het bestrijden van seksisme en seksistische stereotypen;

VV. considérant qu'il est important pour chacun de pouvoir se mouvoir dans l'espace public et profiter de la vie nocturne en toute sécurité;

WW. considérant que les garçons, les hommes, et les membres de la communauté LGBTQIA+ sont aussi concernés par les violences sexuelles commises sous soumission chimique;

XX. vu l'étude UN-MENAMAIS de 2021, qui constitue une première étude représentative de prévalence des violences sexuelles en Belgique,

Demande aux gouvernements fédéral et des entités fédérées de notre pays de prendre d'urgence des mesures afin de mettre fin aux violences sexuelles facilitées par les drogues du viol ou d'autres substances inhibitrices. La prise de conscience de ce phénomène se traduit dans la réforme en cours du droit pénal sexuel. En outre, cette forme de violence nécessite une attention spécifique en ce qui concerne tant la prévention que l'aide aux victimes, la responsabilisation de l'horeca, le signalement et les poursuites.

Voici les recommandations formulées à l'intention des différents niveaux de pouvoir:

- 1) veiller à respecter scrupuleusement la Convention d'Istanbul et les recommandations du rapport du GREVIO en matière de violences sexuelles;
- 2) intensifier les mesures axées sur la prévention pour lutter contre le phénomène spécifique de violence sexuelle car toute victime de ce type de violence est une victime de trop;
- 3) informer plus activement la population dans son ensemble sur le phénomène général de «soumission chimique», car des violences sexuelles peuvent certes être commises à l'aide de drogues du viol, mais aussi suite à l'ingestion – volontaire ou non – de cocaïne, de somnifères, de calmants, d'alcool, etc. À cet égard, il est important de ne pas renforcer les stéréotypes imputés aux «victimes» et aux «auteurs»;
- 4) accroître la sensibilisation auprès des publics festifs, leur adresser des messages appropriés en faisant attention à ne pas faire porter la responsabilité sur les – potentielles – victimes;
- 5) renforcer, dans les milieux festifs notamment, les dispositifs de prévention et de réduction des risques liés

VV. gelet op het feit dat het voor eenieder belangrijk is om op een veilige manier te kunnen genieten van de publieke ruimte en het uitgaansleven;

WW. overwegende dat jongens, mannen en leden van de LGBTQIA+-gemeenschap ook worden getroffen door seksueel geweld onder invloed van een verkrachtingsdrug;

XX. gelet op de studie UN-MENAMAIS uit 2021, dat een eerste representatief prevalentie-onderzoek is naar seksueel geweld in België,

Verzoekt de federale regering en de regeringen van de deelstaten om dringend maatregelen te treffen om een halt toe te roepen aan seksueel geweld dat gefaciliteerd wordt door verkrachtingsdrugs en andere weerloos makende stoffen. De erkenning van dit fenomeen heeft geleid tot de huidige hervorming van het seksueel strafrecht. Bovendien vergt deze vorm van geweld een specifieke aanpak, zowel op het vlak van preventie, nazorg voor de slachtoffers, responsabilisering van de horeca, aangifte als vervolging.

Hierna volgen de aanbevelingen voor de verschillende beleidsniveaus:

- 1) om ervoor te zorgen dat het Verdrag van Istanbul en de aanbevelingen van het verslag van GREVIO over seksueel geweld strikt worden nageleefd;
- 2) om de preventiemaatregelen ter bestrijding van het specifieke fenomeen van seksueel geweld op te voeren, want elk slachtoffer van seksueel geweld is er één te veel;
- 3) om het grote publiek actiever te informeren over het algemene verschijnsel van toediening van psychoactieve stoffen voor criminele doeleinden, want seksueel geweld kan worden gepleegd met behulp van verkrachtingsdrugs, maar ook als gevolg van de inname – al dan niet vrijwillig – van cocaïne, slaapmiddelen, kalmeringsmiddelen, alcohol, enz. Hierbij is het belangrijk om de stereotypen die worden toegeschreven aan «slachtoffers» en «daders» niet te versterken;
- 4) om de bewustwording in het uitgaansleven te vergroten door het publiek met passende boodschappen aan te spreken, zonder de verantwoordelijkheid af te schuiven op de – potentiële – slachtoffers;
- 5) om de maatregelen voor preventie en risicobeperking in verband met seksualiteit, geweld en drugsgebruik aan

à la sexualité, aux violences et à la consommation de drogues (attention à l'entourage, *relax zone* en cas de malaise ou *bad trip*, eau gratuite, personne référente en cas de harcèlement ou agression, etc.);

6) sensibiliser davantage et former plus spécifiquement le personnel de sécurité et de service sur la consommation de drogues, le consentement, les discriminations en raison du genre ou de l'orientation sexuelle, le harcèlement, l'écoute et la prise en charge des victimes, la gestion des comportements violents, l'auto-défense verbale et physique, etc.;

7) accentuer la mise en œuvre des mesures de lutte contre les violences sexuelles prévues dans le Plan d'action national de lutte contre toutes les formes de violence basée sur le genre 2021-2025;

8) (dans le souci de prévenir un maximum d'agressions à caractère sexuel) mener des campagnes de prévention et de sensibilisation destinées aux auteurs potentiels de violences sexuelles, notamment à l'aide de drogues du viol ou autres substances inhibitrices;

9) multiplier les campagnes de sensibilisation axée non seulement sur les victimes potentielles, généralement des femmes, mais aussi et surtout sur l'entourage plus large (*bystander-training*) de sorte que les témoins interviennent plus rapidement lorsqu'une personne sous influence de substances inhibitrices risque d'être victime d'abus sexuels. Élaborer ces campagnes de sensibilisation en collaboration avec des personnes de tous sexes, de toutes orientations sexuelles, de toutes couleurs de peau et de toutes cultures. Il convient d'élaborer une campagne spécifique afin de mieux faire connaître les centres de prise en charge des victimes de violences sexuelles (CPVS), en particulier une fois que tous les centres de prise en charge auront été créés;

10) généraliser l'éducation à la vie relationnelle, affective et sexuelle (EVRAS) tout au long de la scolarité (du fondamental au secondaire), et si nécessaire en collaboration avec des experts et partenaires extérieurs;

11) définir plus précisément les objectifs de l'EVRAS en garantissant la présence des questions du consentement et des violences sexuelles, de l'égalité des sexes et de la déconstruction des stéréotypes de genre; et assurer le contrôle de la mise en place de ces cours ainsi que de leur contenu;

12) enseigner les compétences contribuant à la prévention des violences (sensibilisation aux notions de

te scherpen, met name in het uitgaansleven (aandacht voor de omgeving, relaxzone in geval van ongemak of *bad trip*, gratis water, aanspreekpunt in geval van intimidatie of agressie, enz.);

6) om het veiligheids- en dienstpersoneel meer bewust te maken en specifieke training te geven over drugsgebruik, instemming, discriminatie op grond van geslacht of seksuele geaardheid, intimidatie, luisteren naar en zorgen voor slachtoffers, omgaan met gewelddadig gedrag, verbale en fysieke zelfverdediging, enz.;

7) om de uitvoering van de maatregelen ter bestrijding van seksueel geweld uit het Nationaal Actieplan 2021-2025 ter bestrijding van alle vormen van gendergerelateerd geweld op te voeren;

8) om (teneinde seksueel geweld zoveel mogelijk te voorkomen) preventie- en bewustmakingscampagnes te voeren die gericht zijn op potentiële daders van seksueel geweld, met name met gebruik van verkrachtingsdrugs of andere weerloos makende stoffen;

9) om meer bewustmakingscampagnes te voeren die zich niet alleen richten op potentiële slachtoffers, doorgaans vrouwen, maar vooral ook op de bredere omgeving (*bystander-training*) zodat omstaanders sneller ingrijpen wanneer iemand onder invloed van weerloos makende stoffen het slachtoffer dreigt te worden van seksueel grensoverschrijdend gedrag. Bij het uitwerken van de bewustmakingscampagne moet samengewerkt worden met personen van alle geslachten, seksuele geaardheid, huidskleur en culturele achtergrond. Er moet een specifieke campagne uitgewerkt worden om de bekendheid van de ZSG te verhogen, vooral eens alle zorgcentra opgericht zijn;

10) om educatie over het relationele, affectieve en seksuele leven te veralgemenen in het gehele onderwijs (van lager tot secundair onderwijs), indien nodig in samenwerking met externe experts en partners;

11) om de doelstellingen van educatie over het relationele, affectieve en seksuele leven nauwkeuriger te omschrijven door ervoor te zorgen dat kwesties als instemming en seksueel geweld, geslachtsgelijkheid en het doorbreken van genderstereotypen aan bod komen; en erop toe te zien dat deze cursussen worden georganiseerd en dat de inhoud ervan wordt gecontroleerd;

12) om levenslang en op een aan de leeftijd aangepaste manier vaardigheden aan te leren die bijdragen tot het

consentement, de genre et de stéréotypes; apprentissage socio-émotionnel; écoute active, empathie; sexualité saine et positive; compétences pour des relations amoureuses saines; etc.) tout au long de la vie et de manière adaptée selon l'âge;

13) mettre sur pied des campagnes de sensibilisation autour du phénomène des substances inhibitrices dans la vie nocturne en collaboration avec les universités et hautes écoles, les organisations estudiantines, les cafés et les clubs et les organisations d'aide sociale;

14) mettre en place au sein des établissements de l'enseignement supérieur un point de contact qui serait chargé d'informer adéquatement les victimes ainsi que les auteurs au sujet des législations et des services d'aide existants;

15) sensibiliser plus encore les étudiants des facultés de médecine et de pharmacie aux thèmes du genre, de la sexualité, des stéréotypes de genre, du consentement (particulièrement durant les stages en milieu hospitalier);

16) former le personnel des soins de santé à l'accueil des victimes des violences sexuelles et insister sur les conséquences qu'engendre la culpabilisation de la victime (le «*victim blaming*»);

17) mettre en place des collaborations avec les organisations qui défendent les droits des femmes et, plus largement, avec la société civile afin de mieux mettre en lumière le phénomène des drogues du viol et de pouvoir améliorer la sensibilisation et l'aide aux victimes;

18) formuler, en collaboration avec la société civile et les fédérations de l'horeca, des avis sur les mesures de lutte contre les violences sexuelles à prendre dans les bars et les cafés et, en particulier, sur le recours aux drogues du viol;

19) renforcer encore la promotion de la ligne d'assistance téléphonique 1712 en ce qui concerne les questions relatives à la violence, aux abus et à la maltraitance des enfants;

20) renforcer également la promotion de la ligne 0800 98 100 gérée par l'organisation SOS Viol, qui peut aussi être un point de contact dans la prise en charge des victimes de violences sexuelles;

21) mettre davantage à profit le fait que les pharmacies sont des lieux accessibles, des centres de confiance, pour faire des officines des relais d'accès à une assistance et des canaux d'orientation vers des aides spécifiques pour

voorkomen van geweld (bewustmaking omtrent de begrippen instemming, gender en stereotypen; sociaal-emotioneel leren; actief luisteren, empathie; een gezonde en positieve seksualiteit; vaardigheden voor gezonde liefdesrelaties, enz.);

13) om in samenwerking met universiteiten en hogescholen sensibiliseringscampagnes op te zetten rond het fenomeen van weerloos makende stoffen in het nachtleven, in samenwerking met studentenverenigingen, cafés en clubs, en welzijnsorganisaties;

14) om in hogere onderwijsinstellingen in een contactpunt te voorzien, met als taak de slachtoffers alsook de daders naar behoren te informeren over de wetgeving en de bestaande hulpdiensten;

15) om studenten geneeskunde en farmacologie meer bewust te maken van gender, seksualiteit, genderstereotypen en instemming (in het bijzonder tijdens ziekenhuisstages);

16) om het zorgpersoneel op te leiden in de omgang met slachtoffers van seksueel geweld en de nadruk te leggen op de gevolgen van culpabilisering van het slachtoffer («*victim blaming*»);

17) om concrete samenwerkingsverbanden met vrouwenrechtenorganisaties en het bredere middenveld op te zetten om het fenomeen van verkrachtingsdrugs beter in kaart te brengen en te kunnen inzetten op betere sensibilisering en slachtofferhulp;

18) om in samenwerking met het middenveld en de horecafederaties adviezen te formuleren over maatregelen die genomen kunnen worden in bars en cafés in de strijd tegen seksueel geweld, en specifiek over het gebruik van verkrachtingsdrugs;

19) om de hulplijn 1712 voor vragen over geweld, misbruik en kindermishandeling nog meer te promoten;

20) om ook de promotie van de 0800 98 100-lijn van de vereniging «SOS Viol» te versterken, die ook een aanspreekpunt kan zijn voor de opvang van slachtoffers van seksueel geweld;

21) om beter gebruik te maken van het feit dat apotheken toegankelijke plaatsen en vertrouwenscentra zijn, om van apotheken schakels te maken voor toegang tot hulpverlening en kanalen voor doorverwijzing naar

les victimes de violences sexuelles, notamment à l'aide de drogues du viol;

22) mieux cartographier, suivre et sanctionner la disponibilité illégale des drogues du viol qui sont vendues;

23) dans les grands rassemblements, servir des boissons uniquement dans des contenants incolores et transparents, permettant ainsi de détecter la présence de Rohypnol ou flunitrazepam (cette substance, disponible sur prescription dans les officines belges, étant de couleur bleu vif y compris lors de la dissolution);

24) (les drogues du viol disparaissant vite du corps) moyennant l'accord préalable des personnes, prélever un échantillon de salive, de sang et d'urine très rapidement chez les victimes de violences sexuelles commises à l'aide de drogues du viol de manière à maximiser les chances de récolter des preuves exploitables;

25) (offrir de l'aide devant être la première préoccupation) encourager l'ouverture de davantage de CPVS de sorte à ce qu'il y ait un CPVS pour chaque arrondissement judiciaire du pays, avec des moyens adéquats;

26) vérifier dans quelle mesure il est souhaitable et financièrement possible de créer dans d'autres hôpitaux d'autres CPVS afin de rendre ceux-ci plus accessibles encore;

27) étudier s'il est judicieux de prélever un échantillon standard (de sang ou d'urine) à des fins médicales et médico-légales sur les victimes qui se présentent dans les CPVS ou des hôpitaux pour détecter la présence de substances inhibitrices et évaluer quelle méthode de stockage est envisageable;

28) vérifier dans quelle mesure une collaboration structurelle devrait être instaurée entre les CPVS et les services d'assistance juridique de première ligne de sorte que les victimes de violences sexuelles puissent être informées de leurs droits dès le départ (constitution d'un *pool* d'avocats spécialisés mis à disposition des victimes);

29) renforcer le suivi psychologique des victimes de violences sexuelles commises sous l'emprise de substances inhibitrices afin d'appréhender de manière plus optimale l'incertitude planant sur les périodes d'inconscience;

specifieke hulp voor slachtoffers van seksueel geweld, met name met behulp van verkrachtingsdrugs;

22) om de illegale beschikbaarheid van verkrachtingsdrugs die worden verkocht, beter in kaart te brengen, op te volgen en te bestraffen;

23) om op drukke plaatsen dranken alleen in kleurloze en doorzichtige verpakkingen te serveren, zodat de aanwezigheid kan worden opgemerkt van Rohypnol of flunitrazepam (deze stof, die in Belgische apotheken op voorschrift verkrijgbaar is, is zelfs in opgeloste toestand helderblauw van kleur);

24) om (aangezien verkrachtingsdrugs snel uit het lichaam verdwijnen) met voorafgaande toestemming van de betrokkenen zeer snel een speeksel-, bloed- en urinemonster af te nemen bij slachtoffers van seksueel geweld met verkrachtingsdrugs, teneinde de kans op bruikbaar bewijsmateriaal zo groot mogelijk te maken;

25) om (aangezien hulp bieden de eerste zorg moet zijn) de opening van meer zorgcentra na seksueel geweld (ZSG) aan te moedigen, zodat er voor elk gerechtelijk arrondissement in het land een ZSG is, met voldoende middelen;

26) om na te gaan in welke mate in andere ziekenhuizen andere ZSG wenselijk en financieel haalbaar zijn om de laagdrempeligheid van de centra nog te vergroten;

27) om na te gaan of een standaard staalafname (bloed- of urine) voor zowel forensische als medische doeleinden van slachtoffers die zich aanmelden in de ZSG of in ziekenhuizen aangewezen is om weerloos makende stoffen op te sporen, en daarbij te evalueren welke opslagmethode haalbaar is;

28) om na te gaan in welke mate een structurele samenwerking tussen de ZSG en de juridische eerstelijnsbijstand aangewezen is, zodat slachtoffers van seksueel geweld van in het begin op hun rechten gewezen kunnen worden (opzetten van een *pool* van gespecialiseerde advocaten die ter beschikking staan van de slachtoffers);

29) om de psychologische *follow-up* van slachtoffers van seksueel geweld onder invloed van weerloos makende stoffen te versterken, zodat beter kan worden omgegaan met de onzekerheid rond de periodes van bewusteloosheid;

- 30) généraliser la mise en place d'une cellule EVA (cellule spécialisée qui a été créée à l'initiative d'inspecteurs de police qui sont formés à recevoir des plaintes pour violences sexuelles) dans les zones de police du pays;
- 31) élargir les techniques d'enquêtes dans les dossiers de violences sexuelles et déployer des moyens identiques à ceux du droit pénal commun (mise en place d'écoutes téléphoniques, analyses bancaires, perquisitions, etc.);
- 32) poursuivre l'alimentation de la banque de données ADN, de manière à pouvoir établir des liens éventuels avec des dossiers antérieurs;
- 33) fixer un cadre légal concernant le droit de recours contre une décision de classement sans suite tout au long de la procédure judiciaire;
- 34) rendre possible le droit de recours susmentionné à toutes les étapes de la procédure avec ou sans l'assistance d'un avocat;
- 35) créer une commission «mœurs et violences sexuelles» (en ce compris violences conjugales) au sein de tous les barreaux du pays;
- 36) mettre en place des tribunaux spécialisés dans tous les arrondissements judiciaires du pays pour le traitement des violences sexuelles (en ce compris les violences conjugales) et former les magistrats plus adéquatement aux stéréotypes de genre, aux discriminations vécues par les victimes, à l'intersectionnalité des discriminations, etc.;
- 37) organiser des formations à destination des avocats non spécialisés sur la meilleure approche à adopter face à des victimes de violences sexuelles, les informer sur les moyens d'actions à leur disposition que ce soit au stade de l'information ou de l'instruction d'un dossier;
- 38) constituer une cellule de permanence composée d'avocats spécialisés dans l'encadrement des victimes d'agressions sexuelles, en les impliquant dès le début de tout dossier relatif à des violences sexuelles;
- 39) encourager le refinancement de la justice, et notamment consacrer un budget spécifique, transparent, pérenne et suffisant à la lutte contre les violences sexuelles;
- 40) rendre financièrement plus accessibles les démarches juridiques pour les victimes de violences
- 30) om de oprichting van een EVA-cel (een gespecialiseerde cel die is opgericht op initiatief van politie-inspecteurs die zijn opgeleid om klachten inzake seksueel geweld te ontvangen) in de politiezones van het land te veralgemenen;
- 31) om de onderzoekstechnieken in zaken van seksueel geweld uit te breiden en dezelfde middelen in te zetten als in het gewone strafrecht (telefoontaps, bankanalyses, huiszoeken, enz.);
- 32) om de DNA-databank verder te voeden, zodat mogelijke verbanden kunnen worden gelegd met eerdere zaken;
- 33) om een wettelijk kader te scheppen voor het recht om gedurende de gehele gerechtelijke procedure beroep aan te tekenen tegen een beslissing om de zaak te seponeren;
- 34) om het bovengenoemde recht van beroep in alle fasen van de procedure mogelijk te maken, met of zonder bijstand van een advocaat;
- 35) om een commissie «zeden en seksueel geweld» (met inbegrip van partnergeweld) op te richten binnen alle balies van het land;
- 36) om in alle gerechtelijke arrondissementen van het land gespecialiseerde rechtbanken op te richten voor de behandeling van seksueel geweld (met inbegrip van partnergeweld) en de magistraten beter op te leiden op het gebied van genderstereotypen, discriminatie die de slachtoffers ondervinden, intersectionaliteit van discriminatie, enz.;
- 37) om voor niet-gespecialiseerde advocaten opleidingen te organiseren over de beste manier om met slachtoffers van seksueel geweld om te gaan, en hen te informeren over de actiemiddelen waarover zij beschikken, zowel in het stadium van het gerechtelijk onderzoek als in het opsporingsonderzoek van een zaak;
- 38) om een wachtdienst op te richten van advocaten die gespecialiseerd zijn in het bijstaan van slachtoffers van seksueel geweld, en hen van bij het begin bij elke zaak van seksueel geweld te betrekken;
- 39) om de herfinanciering van justitie aan te moedigen, en met name een specifiek, transparant, permanent en toereikend budget toe te wijzen aan de bestrijding van seksueel geweld;
- 40) om gerechtelijke stappen financieel toegankelijker te maken voor slachtoffers van seksueel geweld, met

sexuelles, notamment en supprimant le forfait de 250 euros pour la mise à l'instruction d'un dossier et en ne faisant plus peser les coûts sur les plaignants en cas de non-lieu;

41) vérifier dans quelle mesure le concept de *case management* partagé (l'accent étant mis sur le suivi, le pilotage et la coordination, plus particulièrement des soins et des initiatives) et le recours à des personnes de liaison entre les différents services permettent de lever les barrières auxquelles sont confrontées les victimes de violences sexuelles;

42) étudier dans quelle mesure il serait possible de mettre en place un point de contact numérique pour les violences sexuelles qui pourrait renvoyer spécifiquement les victimes vers un CPVS et collaborer avec eux, et ce, afin de faciliter encore plus le signalement des actes de violence et l'aide aux victimes;

43) poursuivre et généraliser la formation des policiers et des magistrats au sujet des violences sexuelles et la manière d'accueillir les victimes;

44) intégrer la formation de base des inspecteurs des mœurs en tant que cours général dans la formation des policiers et approfondir cette formation de manière à ce que chaque inspecteur de police se familiarise avec le traitement des signalements de violences sexuelles, ce qui augmentera le nombre de signalements et permettra de recueillir rapidement du matériel médico-légal;

45) organiser une formation spécifique sur l'utilisation et les caractéristiques des drogues du viol à l'intention des inspecteurs de police, des avocats et des magistrats;

46) accorder une attention spécifique au profil des auteurs en s'appuyant sur des études psychologiques, criminologiques et sociologiques et sur une évaluation des risques afin de lutter contre la récidive;

47) poursuivre des études sur les auteurs de violences sexuelles, leurs stratégies et les raisons qui les poussent à recourir aux drogues du viol afin de disposer de données précises concernant les auteurs des faits;

48) (faire) réaliser une étude phénoménique et chiffrée sur la nature et la prévalence des violences sexuelles facilitées par les drogues du viol qui tiennent compte des aspects intersectionnels et cumulatifs tels que le contexte socio-économique, l'immigration, l'orientation sexuelle, le handicap, etc.;

name door de vaste vergoeding van 250 euro voor het instellen van het onderzoek van een zaak af te schaffen en door de klagers niet langer de kosten te laten dragen in geval van buitenvervolginstelling;

41) om na te gaan in welke mate het concept van gedeeld *case management* (waarbij de nadruk ligt op de opvolging, leiding nemen en de coördinatie, meer bepaald van de zorg en initiatieven) en het inzetten van verbindingspersonen tussen de verschillende diensten het mogelijk maakt om barrières weg te nemen voor slachtoffers van seksueel geweld;

42) om na te gaan in welke mate een digitaal meldpunt voor seksueel geweld kan ontwikkeld worden, met specifieke doorverwijzing naar of in samenwerking met de zorgcentra na seksueel geweld, om de aangifte van de geweldsdaad en de ondersteuning van het slachtoffer nog laagdrempeliger te maken;

43) om de opleiding van politieagenten en magistraten op het gebied van seksueel geweld en de opvang van slachtoffers voort te zetten en te veralgemenen;

44) om de basisopleiding van zedeninspecteurs als standaardvak op te nemen en uit te breiden in de politieopleiding, zodat elke politie-inspecteur affiniteit heeft met het verwerken van aangiftes van seksueel geweld, om het aangiftecijfer op te krikken en het spoedig verzamelen van forensisch materiaal te bewerkstelligen;

45) om in een specifieke opleiding te voorzien voor politie-inspecteurs, advocaten en magistraten over het gebruik en de kenmerken van verkrachtingsdrugs;

46) om specifiek aandacht te hebben voor het daderprofiel door middel van psychologische, criminologische en sociologische studies en risicotaxatie, om recidive te kunnen bestrijden;

47) om verder onderzoek te doen naar de daders van seksueel geweld, hun strategieën en de beweegredenen voor het gebruik van verkrachtingsdrugs, teneinde over nauwkeurige gegevens over de daders van de feiten te beschikken;

48) om een fenomeen- en cijferstudie over de aard en prevalentie van seksueel geweld gefaciliteerd door verkrachtingsdrugs uit te voeren of uit te besteden, en daarbij rekening te houden met intersectionele en cumulatieve aspecten, zoals sociaal-economische achtergrond, migratieachtergrond, seksuele geaardheid, handicap, enz.;

- 49) (les études internationales démontrant que le recours aux drogues du viol est également souvent constaté dans le cas de violences sexuelles à l'encontre de victimes de sexe masculin) davantage prendre en compte le fait que les victimes ne sont pas toutes de sexe féminin;
- 50) dans les statistiques relatives aux viols et agressions, établir une distinction spécifique entre les délits que sont le viol, d'une part, et le viol avec circonstance aggravante, d'autre part, ainsi qu'une ventilation des différentes formes de circonstances aggravantes, parmi lesquelles le viol facilité par l'administration de substances inhibitrices;
- 51) vérifier dans quelle mesure il faudrait harmoniser les systèmes d'enregistrement de la police et de la justice afin d'obtenir une vision quantitative plus précise de la prévalence et du suivi judiciaire des faits déclarés de violences sexuelles;
- 52) contribuer aux études internationales sur la nature et la prévalence des agressions sexuelles facilitées par les drogues («*Drug-Facilitated Sexual Assault*») comme le GHB ou le flunitrazépam, mais aussi par l'alcool, les drogues classiques (cocaïne, amphétamines, etc.) et les médicaments psychoactifs;
- 53) insister pour que soit mis en place un système uniforme de collecte de données chiffrées sur les violences sexuelles et leurs différentes formes et pour que soit adoptée une définition uniforme de la «violen­ce sexuelle» dans les différents États membres de l'Union européenne;
- 54) prévoir une étude très large permettant une meilleure estimation des agressions sexuelles facilitées par substances, pour affiner les présentes recommandations;
- 55) évaluer régulièrement si le système forfaitaire par signalement est toujours suffisant pour les différents centres de prise en charge des victimes de violences sexuelles;
- 56) examiner si une analyse systématique de tous les échantillons de sang et d'urine prélevés est souhaitable au cours d'une période spécifique, afin de déterminer la prévalence des drogues du viol, qui restent généralement sous le radar;
- 57) examiner dans quelle mesure les soins dispensés actuellement sont suffisamment adaptés aux mineurs;
- 49) om (aangezien internationale studies uitwijzen dat het gebruik van verkrachtingsdrugs ook vaak voorkomt bij seksueel geweld tegen mannelijke slachtoffers) meer rekening te houden met het feit dat niet alle slachtoffers vrouwen zijn;
- 50) om in het bijhouden van statistieken over verkrachting en aanranding specifiek onderscheid te maken tussen het misdrijf verkrachting enerzijds en verkrachting met een verzwarende omstandigheid, met opsplitsing van de verschillende vormen van verzwarende omstandigheden waaronder verkrachting gefaciliteerd door toediening van weerloos makende stoffen;
- 51) om na te gaan in welke mate de registratiesystemen van politie en justitie beter op elkaar afgestemd dienen te worden, om een beter kwantitatief inzicht te verkrijgen in de prevalentie en gerechtelijke opvolging van aangegeven incidenten van seksueel geweld;
- 52) om bij te dragen aan internationale studies over de aard en prevalentie van «*Drug-Facilitated Sexual Assault*», zoals GHB of flunitrazepam, maar ook alcohol, conventionele drugs (cocaïne, amfetaminen, enz.) en psychoactieve geneesmiddelen;
- 53) om aan te dringen op een uniform systeem van cijfervergaring over seksueel geweld, en de verschillende vormen hiervan, en op een uniforme definitie van «seksueel geweld» over de verschillende Europese lidstaten heen;
- 54) om een zeer uitgebreide studie te plannen met het oog op een betere inschatting van seksueel geweld met gebruik van stoffen, teneinde deze aanbevelingen nog te verfijnen;
- 55) om op regelmatige basis te evalueren of het forfaitaire systeem per aanmelding nog toereikend is voor de verschillende ZSG;
- 56) om na te gaan of een systematische analyse van alle afgenomen bloed- en urinestalen wenselijk is gedurende een specifieke periode, teneinde de prevalentie van verkrachtingsdrugs die veelal onder de radar blijven – na te gaan;
- 57) om na te gaan in welke mate de huidige zorgverlening voldoende is afgestemd op minderjarigen;

58) prévoir la possibilité pour les victimes de violences sexuelles de déposer plainte auprès de la police sous le couvert de l'anonymat, par le biais d'un point de contact numérique composé d'un site web et d'une application, afin de faciliter le signalement de ces graves délits.

58) de mogelijkheid voor de slachtoffers van seksueel geweld te voorzien om anoniem klacht te kunnen indienen bij de politie via een digitaal meldpunt dat bestaat uit een website en een app en dit teneinde de aangiftdrempel te verlagen van deze ernstige misdrijven.